

A névutós kifejezések

Hegedűs Veronika

Jelen előadásomban a magyar névutós kifejezések (PP) történeti szintaxisával, azon belül is a Jókai-kódex adataival foglalkozom. A névutós szerkezetekkel kapcsolatban érdekes kérdés a névutók státusza: az egyértelműen névutói státuszú elemeken kívül vannak olyanok, amelyek raggá válnak az írásos korszak elején, míg más elemek ekkoriban válnak névutóvá (Sebestyén, 2002). Először a Jókai-kódexben jelennek meg a *-nak/-nek* ragos birtokos szerkezetekkel analóg felépítésű névutós szerkezetek, melyek szabad váltakozásban jelennek meg a maihoz hasonló felépítésű névutós szerkezetekkel.

Az adatok alapján a következő állításokat teszem a névutós kifejezések szerkezetéről: (i) Egyes „névutók” valójában egy köztes kategóriához tartoznak, ez a már más nyelvek hasonló szerkezeteire javasolt AxialPart kategória, amely a szintaktikai szerkezetben a DP és a PP között foglal helyet (Svenonius, 2006). (ii) Bizonyos helyzetviszonyító főnevek elveszítvén lexikai tulajdonságaikat a grammatikalizáció útjára lépnek, és az AxialPart kategórián keresztül névutóvá válnak. (iii) Az AxialPart kategóriához tartozó elemek főnévi jellege még nem homályosult el teljesen, így kaphatnak birtokos személyragot, de már nem teljes értékű főnevek ezekben a szerkezetekben. A grammatikalizációs elemzés számot ad a névutók kettős viselkedéséről, anélkül hogy azt feltételeznék, hogy ezek az elemek kivételesek, és más nyelvek köztes kategóriához hasonlóan helyezi el őket a PP-k szerkezetében.